

Під час упровадження системи управління інноваційним розвитком ЗНЗ у педагогічну практику необхідно враховувати особливості розробленої нами технології, а саме: застосування інноваційних управлінських підходів; оновлення функцій, змісту, форм і методів науково-методичної роботи з учителями; створення інноваційного освітнього продукту; встановлення внутрішніх і зовнішніх комунікацій; налагодження соціальної взаємодії ЗНЗ з іншими суспільними.

Отже, реформування освітньої галузі в Україні зумовило необхідність модернізації системи управління загальноосвітнім навчальним закладом, спрямування його функціонування на інноваційний розвиток, забезпечення якості освіти, впровадження новацій, інноваційних та інформаційних технологій, технологій оцінювання навчальних досягнень учнів і прогнозування освітніх послуг, інтерактивних та інноваційних методик управління навчально-пізнавальною діяльністю учнів, розвитку людських ресурсів у колегіумі, формування ефективних механізмів державно-громадського управління, системи інформаційного забезпечення управління колегіумом на засадах мережевих технологій.

Список використаних джерел

1. Назаренко Л. М. Сучасна концептуалізація управління розвитком загальноосвітнього навчального закладу : монографія / Л. М. Назаренко. – Херсон : Айлант, 2015. – 267 с.

ЛІНТУР І.В.
ВОРОБОК А.Р.

Мукачівський державний університет, Україна

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ТА ІНТЕГРАЦІЯ У ГАЛУЗІ ОСВІТИ

Міжнародне співробітництво та інтеграція у галузі освіти є важливою нормою Болонської співдружності освітян, оскільки реально сприяє підвищенню мобільності викладачів і студентів, самостійності студентів, рівня їх самоорганізації.

Нині відкриваються нові перспективи у співпраці вітчизняних вищих навчальних закладів з зарубіжними вишами. Обмін викладачами і студентами є не лише реалізацією Болонських домовленостей, він виступає своєрідним каталізатором процесів модернізації і реформування української системи вищої освіти, забезпечує її органічне входження в міжнародний освітній простір.

Освіта здатна готувати людину, органічно адаптовану до життя у світі багатоманітних зв'язків – від контактів із найближчим оточенням до глобальних зв'язків. Стає очевидним, що держава буде тим успішнішою, чим більше громадяни будуть здатні до спілкування зі світом.

Отже, необхідно формувати особистість, здатну до сприйняття і творення змін, налаштовану на сприйняття зміни як природної норми, а застою, незмінності, застиглості як прикрого винятку.

Однією з найважливіших є безпосередня співпраця між університетами України та зарубіжних країн, яка має різні форми, ступені взаємодії та спирається на давні традиції. Перелік ВНЗ України, які здійснюють співпрацю з зарубіжними

вишами, так само як тематика спільних проектів і програм сьогодні є далеко неповною і пошук нових форм та суб'єктів міжвузівської співпраці потребує особливої уваги і посилення. Обрана тема дослідження відповідає завданням Національної стратегії розвитку освіти України на 2012–2021 рр., положенню про забезпечення академічної мобільності студентів та викладачів, зокрема при реалізації спільних з іноземними університетами академічних програм, які містить новий Законопроект України «Про вищу освіту».

Новітня доба і утвердження України як демократичної правової соціальної держави ставить завдання – забезпечити передачу позитивних знань, нічим не обмежуючи розвиток молодого покоління.

Усвідомлюючи свої потреби, Україна прагне утвердитися як новітня демократична держава. Від того, які внутрішні перетворення ми здійснимо, від чого відмовимося й що приймемо в національну систему освіти від європейських стандартів, буде залежати рівень нашої науки і освіти, ставлення до нас з боку світової спільноти.

Збереження і навіть посилення національного характеру освіти є нашим першочерговим завданням у процесі міжнародного співробітництва та інтеграції в світовий освітній простір, адже жодна з країн-учасниць Болонського процесу національними пріоритетами поступатися не збирається, вони їх узгоджують як взаємно дотичні.

Інформаційна революція вимагає постійного оновлення знань, вміння навчатися протягом усього життя. Отже, викладач має бути потужним вченим, вести розгалужені наукові дослідження, залучати до цієї праці студента. Підвищення мобільності викладачів і студентів стає потребою часу. Сьогодні кожний вищий навчальний заклад укладає двосторонні угоди про співпрацю з університетами різних країн світу, розвиває кооперацію на рівні угод між університетами, окремими факультетами спеціальностями.

Нині діють різні проекти, які дозволяють вищим навчальним закладам в їх рамках розвивати міжнародні зв'язки. Зокрема, проект «Темпус», що фінансується Європейським Союзом, організовуються та діють літні школи на базі національних університетів України, тісно співпрацюють університети з міжнародним благодійним фондом «Каріта», «Союзом українських студентів Франції», з Європейським молодіжним парламентом та представництвом ООН в Україні, створені на базі університетів «Міжнародні центри розвитку освіти», «Молодіжні центри студентів та аспірантів тощо» [1, с. 39, 49, 50].

Отже, нині відкриті нові перспективи у співпраці вітчизняних вищих навчальних закладів з зарубіжними вишами. Обмін викладачами і студентами як реалізація Болонських домовленостей в частині підвищення академічної мобільності, проведення спільних нарад і наукових форумів, обмін науковими публікаціями, проведення спільних наукових досліджень, стажування в університетах – далеко не повний перелік каналів співпраці українських і зарубіжних вищих навчальних закладів. Загальна підтримка підвищення мобільності студентів, викладачів, науковців та адміністративних працівників, бажання всіх причетних до освіти усунути будь-які перепони щодо вільного

пересування суб'єктів освіти забезпечать українській системі освіти істотне підвищення конкурентоспроможності на ринку освітніх послуг та посилять роль освіти в суспільних перетвореннях.

У перспективі подальших розвідок у даному напрямку нами планується розкрити процес співпраці українських національних ВНЗ з зарубіжними університетами; з'ясувати форми, ступінь, результативність співпраці, проблеми, які існують на шляху поглиблення і розширення інтеграції української системи освіти в міжнародний освітній простір та шляхи їх усунення; проаналізувати програми співпраці та шляхи їх реалізації в умовах реформування української системи освіти; з'ясувати особливості адаптації Болонського процесу до української системи освіти; виявити основні фактори стримування інтеграційних процесів; узагальнити основні результати дослідження.

Список використаних джерел

1. Андрущенко В. Австрія і Україна в структурі європейських освітніх стратегій: проблеми взаємодії В. Андрущенко // Австрія й Україна у контексті європейської інтеграції й співробітництва. [Збірник на-укових праць]. – К.: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2005. – 160 с.

ЛІХТАРЧИК Х. В.,
НОС Л.С.,

Львівський національний університет імені Івана Франка, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ «НОВА УКРАЇНЬСЬКА ШКОЛА»

Особливої актуальності на етапі впровадження концепції «Нова українська школа» набувають проблеми привернення уваги учнів початкової школи та залучення їх до процесу навчання. Зацікавлення учнів та їх мотивація до навчання є найбільшою проблемою, з якою стикаються вчителі у всьому світі. «Одним із дієвих засобів розвитку активності учнів та формування інтересу до навчання поряд з іншими методами та прийомами, які використовуються на уроках, є ігрова діяльність» [2, с. 54].

«Без гри немає і не може бути повноцінного розумового розвитку – говорив В. Сухомлинський. Гра – це величезне світле вікно, через яке в духовний світ дитини вливається живлющий потік уявлень, понять про навколишній світ. Гра – це іскра, що запалює вогник допитливості» [3, с. 95].

Аналіз науково-методичних джерел свідчить про те, що проблема ігрової діяльності школярів завжди привертала увагу багатьох вчених, педагогів та методистів. Значний внесок у теорію та практику ігрових технологій внесли Ш. Амонашвілі, Н. Бібік, В. Сухомлинський, К. Тищенко, Т. Шкваріна та ін.

В початковій школі за результатами навчання по суті перевіряється обсяг пам'яті дитини і неважливо, чи зможе вона користуватися тими знаннями, чи ні. Настав час змінити підхід вчителів до навчання учнів, дітям запропонувати іншу модель, яка зробить з них не стільки «знаючих», скільки думаючих і творчо мислячих, як того вимагають сучасні реалії [1].

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>